

אנשים בעולם

ברט ריינולדס: „הנשים לימדו אותי לקח“

כשנפגשו סופר-מאצ'ו, ברט ריינולדס, וסופר-אינג'ל, פארה פואסט, על בימת-הצילומים של מירון כדור-התותח (בתמונה למעלה), חיכו הכל לפיצוץ רומנטי. אבל לבד מרומן קצרצר, כמו שמכתיב התסריט, לא קרה שום-דבר. מדוע? לברט ריינולדס ישנו הסבר פשוט: זה לא הפחד שלי מפארה, או מכל אשה אחרת, הגורם לי לפחד מקשר רציני, זו אולי העובדה שאני מנסה למצוא את דמות הנערה שתבוא אלי מראש הגיבעה, כשבפיה „צילי המוסיקה“. לדבריה, החל תהליך הלמידה העצמית שלו כבר בשנת 1965, כשהתגרש מאשתו הראשונה, השחקנית ג'ודי קארנה. אחריה לא היה מעוניין בנשים, אלא בהרפתקות-מין. „הייתי מוכן לזנק על כל אשה שפגשתי, אם זו דיילת, טלפונית, או מלצרית. בכל בוקר הייתי נאלץ להתגנב אל ארנקה של האשה שלנו אצלי, כדי לראות את שמה בתעודת-הזהות. עד שהגיע היום שבו לא הצלחתי לזכור מי אני. את הלחץ הגוסף למדתי מדאינה שור: כמה שאתה מתפור יותר, אתה מאבד את עצמך. כך שקעתי בסאלי פילד, אבל גם מיחסי עימה למדתי לקח: אם אתה חי יותר מדי עם האשה שבה התאהבת, סופו שתאבד גם אותה. לאן מועדות פניו של ריינולדס עתה? הוא היה רוצה להיפטר מדמות ה„מאצ'ו“, ולהיות פעם אחת ג'נטלמן. „אבל בכך לא האשימו אותי אף פעם!“

זמרת שינה: אלבום אחד והמון אהביציה

הנשים של גיימס בונד היו מאז ומעולם גזע מיוחד במינו, וכך גם הזמרות, שנבחרו בקפידה רבה, כדי לבצע את שיר הפתיחה של הסרט. גם שיר זה נבחר עליפי מירשם מיוחד, כדי שיהלום את כותרות הסרט, אחד הקטעים המרתקים ביותר, שלעיתים אפילו עלו בייחודם על כל ההמשך. את המוצר האחרון בסידרת בונד, למען עיניך בלבד, פותח קול חדש היוצא משפתיים אדומות ומחוטבות, ומשמתגלים פניה של הזמרת, ברור שפנים אלה לא יעלמו מן הבד אחרי סוף הסרט. אשר לקול — יש לו עתיד. את הפנים אפשר לראות בתמונה שלמעלה: זוהי שינה איסטון, זמרת בת 21, שכבר אחרי אלבומה הראשון, לקחת את זמנה, משווים אותה לבארברה סטרייסנד. היא עדיין המומה מן ההשוואה עם האשה המהווה עבורה אידיאל בשטח הפופ: „קשה לי להתייחס להשוואה מעין זו. אך בוודאי שזה מחמיא לי מאוד“, אומרת שינה, „אמת, קיוויתי שהשירים יצליחו.“

כשמאחוריה שלושה להיטים, רכבת הבוקר (מן הסרט תשע עד חמש), נערה מודרנית ואשה של גבר אחד, התייצבה שינה איסטון בשורה הראשונה של זמרות הפופ. הישג מרשים בהתחשב בעובדה שעד לפני שנה וחצי הייתה עדיין תלמידת קולג' ליד גלאזגו, בסקוטלנד. היא שאפה להיות זמרת, אך למדה דראמה באקדמיה המלכותית הסקוטית. כל הקאריירה המיקצועית שלה מסתכמת בזמן הקצר הזה. בעזרתם של האמרגנים, דיק ארלון (שהיה בעצמו זמר בשנות ה-50) וקריס גיל ניסתה למצוא לעצמה סיגנון, ואז באה ההזדמנות הגדולה — סרט תעודי של הביי-ביי בשם השענה הגדולה, שסיפר כיצד הופכים אלמונית לתגלית. לימים התגשם הדבר על עורה. היום היא בת 21, קצת נאיבית, אינטליגנטית ואגרסיבית: „אני רוצה להחזיק-לכת כלל שאוכל, אני אמביונירית מאוד, ורוצה להפיק את מלוא ההנאה מכל שאיפותי. אם זה פופ, קולנוע, או תיאטרון.“

על פי ההתחלה נראה כי שינה בדרך הנכונה. היא הייתה גשואה במשך שמונה חודשים, אך החליטה כי הנישואין נכשלו — לא מפני שהייתה צעירה מדי, כי אם מפני שעשתה טעות בבחירה.

פול אוקה: בן 40

על סף שנות ה-40 יכול פול אוקה להיאנח אנוח רוחה: לא רק שנשאר בחיים, בשעה שחבריו לתקופה, כמו בובי ריידל, בראיין היילנד, פאביאן, או פראנקי אבי לון, נכחדו ואינם — הוא פעיל ומאושר לחלוטין: בתמונה משמאל הוא נראה כשהוא משחק בליארד עם שלוש מחמש בנותיו, ומאחור ריו עבודות ענקיות של אנדי וור' הול בשלוש גירסות שונות של צבע לדיוקנו. עבודות אלה הן רק חלק מאוסף נדיר של אמנות בתי זמננו המקשות את ביתו, שם, באחוזה יפהפיה, מן היפות שבאיי זור, מתגורר הזמר עם אשתו מזה 19 שנים, אן זועיב, צאצאית ל-מישפחה מצרית אריסטוקרטית. פול אוקה, לשעבר ברווזון עגלגל ומכוער בעל קול של ציי פור, התפתח לפיזומנאי מהונג, הוא כתב לסינאטרה את אחד מלהיטיו הגדולים ביותר, בדרכי שלי, ולתום ג'ונס את היא אשה היא גברת. יחד עם זאת לא נטש את הבמה, והוציא לאור את אלבומי ה-40, שלפני כל הסימנים יהפוך תקי ליט זהב דוגמת רבים מתקליטיו.

